

29/11/17 THỨ TƯ TUẦN 34 TN

Ga 21,12-19

- ^{21:12} Đức Giêsu nói: "Anh em đến mà ăn!" Không ai trong các môn đệ dám hỏi "ông là ai?", vì các ông biết rằng đó là Chúa.
- ^{21:13} Đức Giêsu đến, cầm lấy bánh trao cho các ông; rồi cá, Người cũng làm như vậy.
- ^{21:14} Đó là lần thứ ba Đức Giêsu tỏ mình ra cho các môn đệ, sau khi chỗi dậy từ cõi chết.
- ^{21:15} Khi các môn đệ ăn xong, Đức Giêsu hỏi ông Simon Phêrô: "Này anh Simon, con ông Gioan, anh có mến Thầy hơn các anh em này không?" Ông đáp: "Thưa Thầy có, Thầy biết con yêu mến Thầy". Đức Giêsu nói với ông: "Hãy chăm sóc chiên con của Thầy".
- ^{21:16} Người lại hỏi: "Này anh Simon, con ông Gioan, anh có mến Thầy không?" Ông đáp: "Thưa Thầy có, Thầy biết con yêu mến Thầy". Người nói: "Hãy chăn dắt chiên của Thầy".
- ^{21:17} Người hỏi lần thứ ba: "Này anh Simon, con ông Gioan, anh có yêu mến Thầy không?" Ông Phêrô buồn vì Người hỏi tới ba lần: "Anh có yêu mến Thầy không?" Ông đáp: "Thưa Thầy, Thầy biết rõ mọi sự; Thầy biết con yêu mến Thầy". Đức Giêsu bảo: "Hãy chăm sóc chiên của Thầy".
- ^{21:18} Thật, Thầy bảo thật cho anh biết: lúc còn trẻ, anh tự mình thắt lưng lấy, và đi đâu tùy ý. Nhưng khi đã về già, anh sẽ phải giang tay ra cho người khác thắt lưng và dẫn anh đến nơi anh chẳng muốn".
- ^{21:19} Người nói vậy, có ý ám chỉ ông sẽ phải chết cách nào để tôn vinh Thiên Chúa. Thế rồi, Người bảo ông: "Hãy theo Thầy".

MÔI LỢI ĐÍCH THỰC

“Người ta sẽ tra tay bắt bớ, ức hiếp và nộp các con đến các hội đường và ngục tù...” (Lc 21,12)

Suy niệm: Chúa Giê-su hứa ban cho các môn đệ sự bình an, không phải “*bình an theo kiểu thế gian*” (Ga 14,27), mà là sự bình an giữa những “*bắt bớ và ngược đãi,*” giữa những thù ghét và kẻ căm ghét vì **danh Đức Ki-tô**. Các thánh tử đạo ngày xưa, và các tín hữu ngày nay, điển hình là các Ki-tô hữu đang sống ở một số nước Hồi giáo phải chịu hiểm nguy, bách hại, tù đầy, thậm chí cái chết chỉ vì mang danh nghĩa là môn đệ Chúa Giê-su. Sức mạnh nào đã giúp họ vượt qua quyền lực ghê gớm của vua quan, sự độc dữ của súng đạn, gươm giáo, nếu không phải là tin rằng có Chúa đồng hành với mình, ban ơn giúp sức để mình vượt qua sự dữ? Hơn nữa, họ xác tín rằng mình đang đánh đổi sự sống mau qua để lấy sự sống vĩnh hằng, vì “*được cả thế giới mà thiệt mất mạng sống, thì nào có lợi gì?*” (Mt 16,26).

Mời Bạn: Hãy bước theo Thầy Giê-su một cách triệt để; hãy là môn đệ Chúa Ki-tô đúng với danh nghĩa cao quý ấy. Là môn đệ của Đấng là đường, là sự thật và là sự sống, bạn cũng phải đứng về phía sự sống, sự thật, bác ái, công bằng, nhân phẩm... và đó là cách làm chứng cho Ngài trong thời đại hôm nay.

Sống Lời Chúa: Tôi tập sống theo gương thánh Phao-lô: coi tất cả là đồ bỏ, là rác rưởi, trước mỗi lợi tuyệt vời là Đức Ki-tô, là Tin Mừng của Ngài.

Cầu nguyện: *Lạy Chúa, con vẫn chuộng cái dễ dãi, chóng qua hơn là sự khó khăn, khổ cực. Xin cho con nghiệm ra rằng thú vui dễ dãi chỉ giải quyết cái nhu cầu tạm thời, và dư âm là nỗi buồn dai dẳng; còn niềm vui trong Chúa sẽ đem đến an bình thực sự, một niềm vui sâu xa bền lâu. Amen.*